

E U R O O P A K E S K P A N K

JUHIS RIIKIDE AMETIASUTUSTELE EUROOPA KESKPANGAGA KONSULTEERIMISE KOHTA

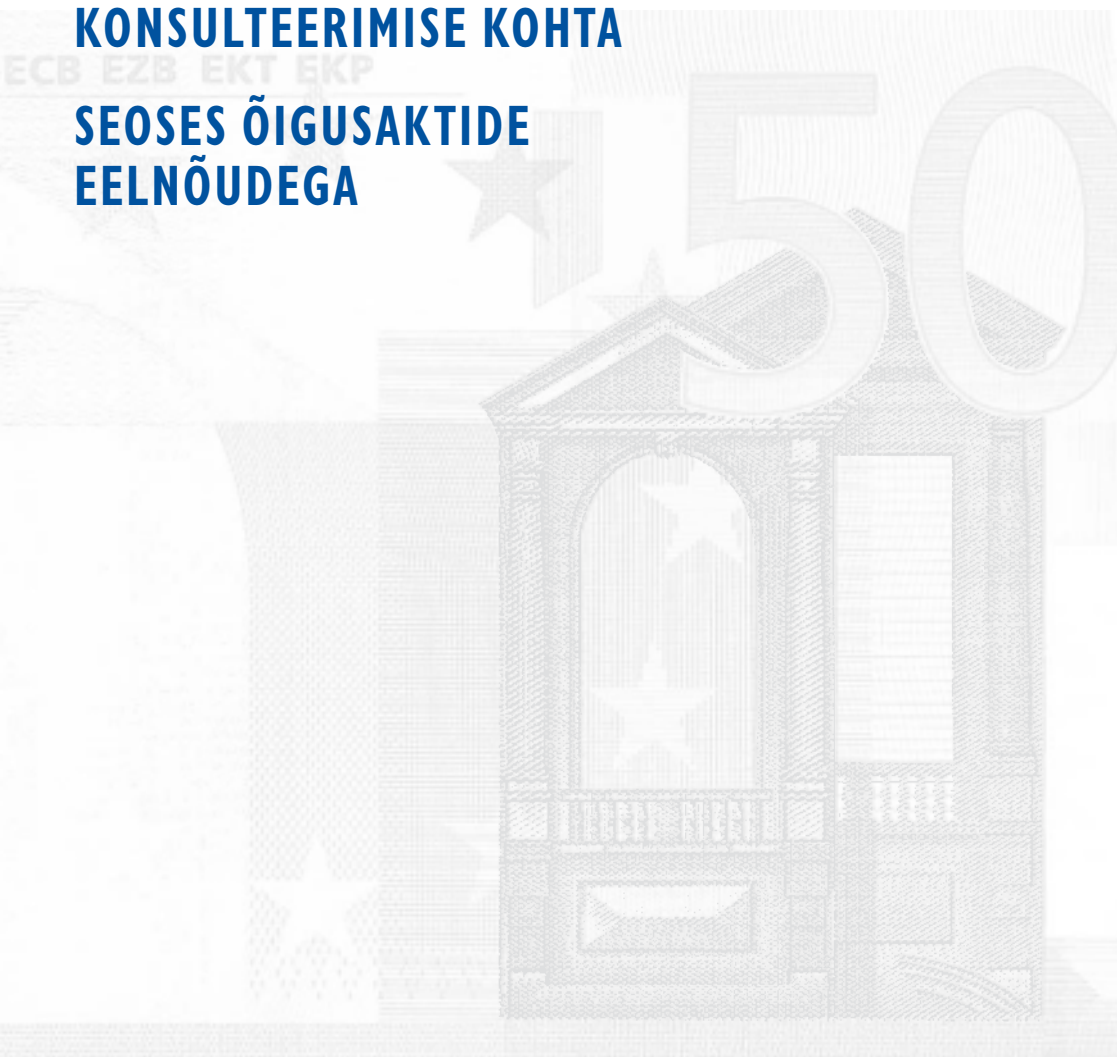
SEOSES ÕIGUSAKTIDE EELNÕUDEGA

E U R O O P A K E S K P A N K

JUHIS RIIKIDE AMETIASUTUSTELE EUROOPA KESKPANGAGA KONSULTEERIMISE KOHTA

SEoses ÕIGUSAKTIDE EELNÕUDEGA

© Euroopa Keskpank, 2005

Address

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Saksamaa

Postiaadress

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Saksamaa

Telefon

+49 69 1344 0

Koduleht

<http://www.ecb.int>

Faks

+49 69 1344 6000

Teleks

411 144 ecb d

Juhis kajastab EKP seisukohti ja ei mõjuta ühenduse õiguse õige kohaldamise ülesannet täitvate ühenduse institutsioonide hinnangut otsuse 98/415/EÜ kohta.

Käesolev juhis on koostatud teavitamiseks. Autentseks loetakse ainult õigusakte, mis on avaldatud Euroopa Liidu Teataja trükiväljaannetes.

Kõik õigused on kaitstud. Käesoleva bülletääni taasesitus õppe- ja mitteäriilistel eesmärkidel on lubatud, kui viidatakse algallikale.

ISBN 92-9181-671-X (trükitud versioon)

ISBN 92-9181-672-8 (elektrooniline versioon)

SISUKORD

EESSÕNA	5	V KONSULTEERIMISKOHUSTUSE TÄITMINE	23
KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE	6	VI KONSULTEERIMISKOHUSTUSE MITTETÄITMISE ÕIGUSLIKUD TAGAJÄRJED	24
I ÕIGUSAKTIDE EELNÕUDEGA SEOTUD EKP NÕUANDVA ROLLI TAUST	8	LISA	25
II OTSUSE 98/415/EÜ EESMÄRGID	10	1 Nõukogu otsus, 29. juuni 1998, riikide ametiasutuste konsulteerimise kohta Euroopa Keskpangaga seoses õigusaktide eelnõudega (98/415/EÜ)	26
III EKP-GA KONSULTEERIMISE KOHUSTUSE ULATUS	12	2 Ülevaade EKP-le ja ERI-le seni konsulteerimiseks esitatud õigusaktide eelnõudes käsitletud valdkondadest	30
1 Konsulteerivad ametiasutused	12		
2 Konsultatsioonimenetlusega hõlmatud õigusaktide eelnõud	13		
3 EKP pädevusvaldkonnad	14		
4 Rakendusaktid	16		
IV KONSULTATSIOONIMENETLUS	18		
1 Kohane aeg EKPga konsulteerimiseks	18		
2 Taotlus arvamuse saamiseks	19		
3 Tähtajad	20		
4 Vastuvõtuteatis	21		
5 Arvamuse vastuvõtmine	21		
6 Keel	21		
7 Arvamuse edastamine ja edasine arutelu	22		
8 Avaldamine	22		

EESSÕNA

Mul on hea meel esitleda käesolevat väljaannet “Juhis riikide ametiasutustele Euroopa Keskpankaga konsulteerimise kohta seoses õigusaktide eelnõudega”. Nagu kõik teisedki EKP väljaanded, väljendab see selgelt avatuse ja läbipaistvuse põhimõtete järgimist EKP poolt ja aitab kaasa EKP eesmärkide ja tegevuse laiemale tutvustamisele.

Euroopa Ühenduse asutamislepingu kohaselt peavad liikmesriigid taotlema EKP nõuannet seoses tema pädevusse kuuluvate õigusaktide eelnõudega. Pärast ajaloolist EL laienemist on osalejate arv selles konsultatsioonimenetluses oluliselt kasvanud. EKP on koostanud käesoleva juhise, et anda riikide ametiasutustele, eriti uutes liikmesriikides asuvatele ametiasutustele, teavet ja abi seoses selle kohustusega. Selleks selgitatakse juhises EKPga konsulteerimise eesmärki ja ulatust ja järgitavat menetlust.

Olen arvamusel, et juhise aitab kõikidel asjaomastel pooltel paremini mõista oma õigusi ja kohustusi ning EKP nõuandvat rolli. Selles suhtes soovitakse juhisega kutsuda konsultatsioonimenetlust rohkem kasutama, mis seega aitaks kaasa liikmesriikide õigusaktide ühtlustamisele EKP pädevusvaldkonnas.

Lõpetuseks soovin rõhutada tiheda koostöö tähtsust õigusakte koostavate riikide ametiasutuste ja Euroopa Keskpankade Süsteemi/eurosüsteemi vahel. Olen kindel, et käesolev väljaanne on selles tihedas koostöös toeks, mis on kõikide osapoolte huvides.

Frankfurt Maini ääres, juuni 2005

Jean-Claude Trichet

KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Riikide ametiasutustel on kohustus konsulteerida Euroopa Keskpangaga (EKP) tema pädevusse kuuluvate õigusaktide eelnõude puhul. See kohustus tuleneb Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 105 lõikest 4 ja selle kohustuse rikkumine võib viia õigusrikkumise suhtes menetluse algatamiseni Euroopa Kohtus.

EKP nõuandev roll võimaldab riikide ametiasutustel kasutada EKP eriteadmisi ning selle kaudu kaasa aidata Euroopa Liidu (EL) ühiste eesmärkide saavutamisele, tagada siseriiklike õigusaktide kooskõla Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) õigusraamistikuga ja EKP poliitikaga ning edendada EKP ja avalikkuse teabevahetust ja suhtlust.

Konsulteerimiskohustus kehtib kõigi EL liikmesriikide suhtes, välja arvatud Ühendkuningriik. EKPga konsulteerimise menetluse üksikasjad on sätestatud nõukogu otsuses 98/415/EÜ.

Kuigi enamasti taotleb EKP arvamust liikmesriigi minister, võivad EKPga konsulteerida ka paljud teised riigi ametiasutused (näiteks parlament ja seadusandva pädevusega ametiasutused). Konsulteeriv ametiasutus ei pea olema õigusakti algataja (ega vastuvõtja).

Konsulteerimiskohustust kohaldatakse ainult õigusaktide sätete puhul, mis on asjaomases liikmesriigis siduvad ja üldrakendatavad. See kohustus ei ole piiratud õigusaktidega, mida võtab vastu parlament; samas ei ole vaja EKPga konsulteerida rakendusaktide puhul, välja arvatud juhul, kui alamakti mõju on erinev esmase õigusakti mõjust. Liikmesriigid ei konsulteerita tavaliselt EKPga ühenduse direktiivide rakendamise puhul, kuigi EKP on teatud juhtudel seda oodanud direktiivide osas, mis on olulised EKPS-le ja mille puhul ühtlustamine on eriti tähtis. EKPga peab uuesti konsulteerima, kui õigusakti eelnõud, mille kohta EKP-lt on eelnevalt arvamust taotletud, oluliselt muudetakse.

EKP pädevusse kuuluvad küsimused hõlmavad asutamislepingus sätestatud EKPS esmased ülesanded, eelkõige artikli 105 lõikes 2 nimetatud ülesanded. Nõukogu otsuses 98/415/EÜ on toodud mittetäielik valdkondade loetelu, mille osas tuleb EKPga konsulteerida.

EKPga konsulteerimine peab toimuma õigusloomemenetluse kohases järgus, s.t. aja jooksul, mis võimaldab EKP-l oma arvamus vastu võtta kõikides nõutavates keeleversioonides ning võimaldab õigusakti eelnõu algatanud ametiasutusel EKP arvamust arvesse võtta enne sisuliste otsuste langetamist. Riikide ametiasutused võivad kehtestada EKP-le tähtsaja arvamuse esitamiseks, mis ei tohi olla lühem kui üks kuu. Ühest kuust lühem tähtaeg on lubatud ainult äärmiselt kiireloomulistel juhtudel ning sellisel puhul tuleb teatada vastava kiireloomulisuse põhjused.

Õigusakti vastuvõtmise menetlus peatatakse konsulteerimise ajaks, kuid siseriiklik õigusloomemenetluse teatud jätkamine on siiski lubatud. Pärast kõikide tähtaegade möödumist menetlus taastatakse, kuid asjaomased ametiasutused peaksid siiski EKP arvamust arvesse võtma, kui arvamus saadakse enne õigusakti lõplikku vastuvõtmist.

Kõikidel juhtudel peaks konsulteeriv ametiasutus EKP arvamusest teavitama õigusakti vastuvõtvat ametiasutust, kui see on muu ametiasutus.

Üldiselt avaldatakse EKP arvamused õigusaktide eelnõude kohta EKP veebilehel kohe pärast nende vastuvõtmist ja saatmist konsulteerivatele ametiasutustele (erandiks on juhud, kui viivituseks on erakorraline põhjus; sellisel juhul avaldatakse arvamus hiljemalt kuus kuud pärast selle vastuvõtmist).

I ÕIGUSAKTIDE EELNÕUDEGA SEOTUD EKP NÕUANDVA ROLLI TAUST

Euroopa Ühenduse asutamisleping (edaspidi “asutamisleping”) paneb EKP-le ülesande tegutseda nõuandjana tema pädevusse kuuluvate ühenduse õigusaktide eelnõude ja siseriiklike õigusaktide eelnõude puhul. EKP nõuandva funktsiooni aluseks on asutamislepingu artikli 105 lõige 4, mida on korratud Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirjas (edaspidi “põhikirj”). Riikide ametiasutuste poolt EKPga konsulteerimise raamistik on sätestatud nõukogu 29. juuni 1998 otsuses 98/415/EÜ riikide ametiasutuste konsulteerimise kohta Euroopa Keskpangaga seoses õigusaktide eelnõudega¹ (“otsus 98/415/EÜ”), mis on kohaldatav alates 1. jaanuarist 1999. Seda kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes, välja arvatud Ühendkuningriik, kes on vabastatud EKPga konsulteerimise kohustusest kooskõlas asutamislepingule lisatud protokolliga teatavate Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriiki käsitlevate sätete kohta. Oma asutamisest alates on EKP esitanud 173 arvamust vastuseks riikide ametiasutuste konsultatsioonitaotlustele (vaata joonis 1).

Näide I

Asutamislepingu artikli 105 lõige 4:

EKPga tuleb konsulteerida:

- *iga tema pädevusse kuuluva ühenduse õigusakti eelnõu puhul;*
- *riikide ametiasutustel iga EKP pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, kuid nendes piirides ja tingimustel, mis nõukogu vastavalt artikli 106 lõikes 6 sätestatud menetlusele kindlaks määrab.*

EKP võib tema pädevusse kuuluvates küsimustes esitada arvamusi vastavatele ühenduse institutsioonidele ja asutustele ning riikide ametiasutustele.

Põhikirja artikkel 4:

Kooskõlas käesoleva lepingu artikli 105 lõikega 4:

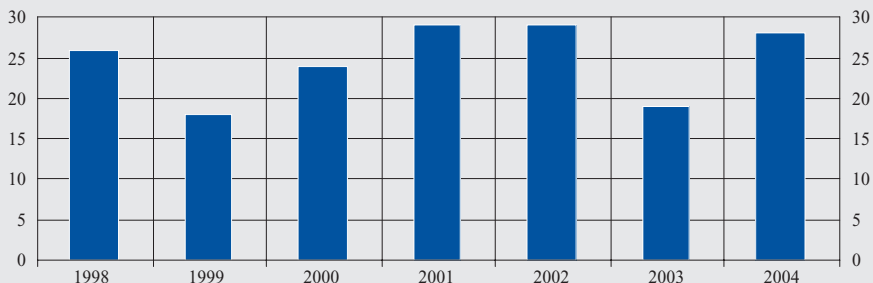
(a) EKPga tuleb konsulteerida:

- *iga tema pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul;*
- *riikide ametiasutustel iga EKP pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, kuid nendes piirides ja tingimustel, mis nõukogu vastavalt artiklis 42 sätestatud menetlusele kindlaks määrab;*

(b) EKP võib tema pädevusse kuuluvates küsimustes esitada arvamusi vastavatele ühenduse institutsioonidele ja asutustele ning riikide ametiasutustele.

¹ EÜT L 189, 3.7.1998, lk 42. Otsuse 98/415/EÜ tekst on esitatud I lisas.

Joonis 1 EKP arvamuste arv vastuseks riikide ametiasutuste konsultatsioonidele

Enne EKP asutamist oli ka Euroopa Rahainstituudil (ERI) nõuandev roll². Teatud küsimused on uute EL liikmesriikide jaoks endiselt eriti olulised, näiteks ERI arvamus riikide keskpankade (RKPd) EKPS-i integreerimise ja euro kasutuselevõtmise kohta paljudes liikmesriikides, mis on oluline kõikide liikmesriikide jaoks. Vastuseks liikmesriikide ametiasutuste konsultatsioonitaotlustele on ERI esitanud 68 arvamust tema pädevusse kuuluvate erinevate õigusaktide eelnõude kohta.

Otsus 98/415/EÜ on koostatud üldsõnaliselt ning täiel määral kohaldamise võimaldamiseks peavad riikide seadusandjad põhjalikult mõistma: a) selle eesmärgi; b) konsulteerimiskohustuse ulatust; c) järgitavat menetluskorda, ning d) mõju, mida konsulteerimiskohustuse järgimata jätmine avaldab vastava õigusakti seaduslikkusele. Käesoleva juhise eesmärk on seega teavitada kõiki õigusloomega tegelevaid riikide ametiasutusi nendest neljast aspektist, et nad oleksid täielikult teadlikud oma õigustest ja kohustustest. Käesolevas juhises on ka mitmeid soovitusi, et tagada konsultatsioonimenetluse tõhusus.

² Vaata asutamislepingu artikli 117 lõikeid 6 ja 8 ja nõukogu 22. novembri 1993 otsust 93/717/EÜ riikide ametiasutuste konsulteerimise kohta Euroopa Rahainstituudiga seoses seaduseelnõudega (EÜT L 332, 31.12.1993, lk 14).

II OTSUSE 98/415/EÜ EESMÄRGID

Euroopa Ühenduste Kohus (“kohus”) on oma *OLAF* otsuses³ selgitanud asutamislepingu artikli 105 lõike 4 eesmärgi seoses kohustusega konsulteerida EKPga iga tema pädevusse kuuluva ühenduse õigusakti eelnõu puhul. Kohtu seisukoht on, et selle kohustuse peamiseks eesmärgiks on tagada, et seadusandja võtaks õigusakti vastu vaid siis, kui on ära kuulatud selle organi arvamusi, kellel võib kavandatud õigusloomes olla oluline roll antud valdkonnas tulenevalt ühenduse raamistikus tema poolt täidetavatest konkreetsetest ülesannetest ja eriteadmistest.

Kuigi *OLAF* otsus käsitleb ühenduse institutsioonide kohustust konsulteerida EKPga ühenduse õigusaktide eelnõude puhul, aitab see samas selgitada liikmesriikide kohustust konsulteerida siseriiklike õigusaktide eelnõude korral. *OLAF* otsusest saab tuletada, et otsuse 98/415/EÜ peamiseks eesmärgiks on võimaldada EKP-l anda riikide seadusandjatele vajaliku aja jooksul võimalus saada ekspertabi EKP pädevusse kuuluvate õigusaktide eelnõudega seoses. Selle ekspertabi eesmärgiks on tagada, et riigi õiguslik raamistik: a) aitaks kaasa asutamislepingu artikli 105 lõikes 1 sätestatud EKPS eesmärkide saavutamisele, b) oleks kooskõlas EKP õigusliku raamistikuga, ning c) oleks kooskõlas EKP poliitikaga. Otsuse 98/415/EÜ kohaselt on konsulteerimiskohustuse eesmärk toimida preventiivse süsteemina ja ennetada võimalikke probleeme vastuoluliste siseriiklike õigusaktidega. Seega peab konsulteerimine toimuma ajal, mil õigusakt on veel eelnõu staadiumis, eelkõige ajal, mil kõnealuse õigusakti ettevalmistamise ja vastuvõtmisesse kaasatud riigi ametiasutustel on võimalik EKP arvamust kasutada.

Seetõttu on konsulteerimiskohustus võimaldanud liikmesriikide praktikas tagada, et siseriiklikud õigusaktid, kaasa arvatud RKPde põhikirjad, on asutamislepingu artikli 109 kohaselt vastavuses asutamislepingu ja põhikirjaga.

Otsuses 98/415/EÜ toodud konsultatsioonimenetlusel on veel mitmeid täiendavaid eeliseid: see on väärtuslik vahend teabe ja eriteadmiste vahetamiseks; konsultatsioonid on oluliseks vahendiks EKP teavitamisel arengutest liikmesriikide EKP pädevust puudutavas seadusandluses. Teadmised, mille EKP kogub talle konsulteerimiseks saadetud õigusaktide eelnõusid läbi vaadates on oluline abivahend EKP enda seisukoha kujundamisel, näiteks ühenduse või rahvusvahelistel foorumitel, kus sarnaseid teemasid arutatakse. Veel enam, EKP arvamused aitavad kaasa liikmesriikide EKP pädevusse kuuluvate õigusaktide ühtlustamisele ning aitavad tõsta siseriiklike õigusaktide kvaliteeti, kuna põhinevad EKP eriteadmistel, mille ta on kogunud oma ülesannete täitmise käigus⁴. EKP arvamused võivad olla ka allikaks, mida kohus (menetlustes, mis käsitlevad vaidlusaluste õigusaktide vastavust asutamislepinguga) või riikide kohtud (menetlustes, mis käsitlevad vaidlusaluste õigusaktide tõlgendamist või kehtivust) võivad arvesse võtta.

3 Kaasus C-11/00 *Euroopa Ühenduste Komisjon v Euroopa Keskpang* [2003] ECR I-7147, eelkõige otsuse punktid 110 ja 111. Selles kaasuses rahaldas kohus komisjoni hagi ja tühistas 7. oktoobri 1999 otsuse ECB/1999/5 peetuse tõkestamise kohta. Otsus on tähelepanuväärne, kuna EKP taotlusel selgitab kohus esimest korda EKP nõuandvat rolli ja asutamislepingu artikli 105 lõike 4 eesmärgi.

4 Vaata kohtujuristi arvamust kaasuses C-11/00, punkt 140, mida kasutati kohtuotsuse punktis 110.

Sarnaselt teiste ühenduse institutsioonide arvamustega ei ole ka EKP arvamused siduvad. Teisisõnu, riigi seadusandjad ei ole kohustatud EKP arvamust järgima. Siiski on nõukogu otsusega 98/415/EÜ kehtestatud süsteem loodud selleks, et tagada siseriiklike õigusaktide vastuvõtmine alles pärast EKP arvamuse kohast kaalumist. See süsteem on osutunud tõhusaks ja riikide seadusandjad on üldiselt pigem nõustunud õigusaktide eelnõusid muutma või isegi tagasi võtma ja jätma EKP seisukohaga vastuolus olevad õigusaktid vastu võtmata.

Lõpetuseks, konsulteerimiskohustus aitab kaasa EKP suhetele avalikkusega ja turgudega. EKP üldpõhimõtteks on toetada läbipaistvust ning selleks avaldab EKP riigi ametiasutuse poolt esitatud konsulteerimistaotlusele vastuseks esitatud arvamuse üldjuhul EKP veebilehel kohe pärast arvamuse vastuvõtmist ja selle saatmist konsulteerivale ametiasutusele.

III EKP-GA KONSULTEERIMISE KOHUSTUSE ULATUS

Näide 2

Nõukogu otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõiked 1 ja 2:

- Vastavalt asutamislepingule konsulteerivad riikide ametiasutused EKPga iga selle pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, sealhulgas eriti:*
 - valuatäküsimused,
 - maksevahendid,
 - riikide keskpangad,
 - raha-, finants, pangandus-, maksesüsteemide ja maksebilansi statistika kogumine, koostamine ja levitamine,
 - makse- ja arveldussüsteemid,
 - finantsinstitutsioonidele kohaldatavad reeglid, kuivõrd need mõjutavad oluliselt finantsinstitutsioonide ja turgude stabiilsust.
- Lisaks konsulteerivad mitteosalevate liikmesriikide ametiasutused EKPga rahapoliitika instrumente käsitlevate õigusaktide eelnõude puhul.*

1 KONSULTEERIVAD AMETIASUTUSED

1.1 KONSULTEERIVATE AMETIASUTUSTE RING

Nõukogu otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõige 1 sätestab selgelt, et EKPga konsulteerimise kohustus tema pädevusse kuuluvate õigusaktide puhul on “riikide ametiasutustel” kohustuslik. Kuna nõukogu otsust 98/415/EÜ kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes, välja arvatud Ühendkuningriik, siis on sellisteks ametiasutusteks mitte ainult euro kasutusele võtnud liikmesriikide ametiasutused (“osalevad liikmeriigid”), vaid ka eurot seni kasutusele mitte võtnud liikmeriikide ametiasutused (“mitteosalevad liikmeriigid”), välja arvatud Ühendkuningriigi ametiasutused.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 3 lõige 1 selgitab, et liikmeriikide ametiasutused on “õigusakte ettevalmistavad” ametiasutused. Lisaks sellele tuleneb otsuse 98/415/EÜ artiklist 4, et konsulteeriva ametiasutuse puhul võib tegemist olla mitte ainult “õigusakti vastuvõtva” asutusega, vaid ka muu asutusega kui “õigusakti eelnõu algatanud” asutus.

Praktikas on EKPga konsulteerinud väga erinevad ametiasutused. Õigusaktide puhul, mida menetletakse liikmesriigi parlamendis, on EKPga üldjuhul konsulteerinud vastav liikmesriigi valitsuse liige, tavaliselt rahandus- või justiitsminister. Mõnikord on konsultatsioonimenetlus toimunud RKPde kaudu. Muude õigusaktide puhul on EKPga üldjuhul konsulteerinud ametiasutused, kelle pädevuses on vastavate õigusaktide vastuvõtmine, näiteks vastav liikmesriigi valitsuse liige või seadusandva pädevusega RKP. Lõpuks, EKPga on konsulteerinud riikide ametiasutused (RKPd, järelevalvet teostavad ametiasutused või eripädevusega organid, näiteks riigi eurole ülemineku komisjon), kellel ei ole ametlikku volitust vastavat õigusakti eelnõud algatada ega vastu võtta, kuid kes

olid *de jure* või *de facto* kaasatud õigusakti vastuvõtmise menetlusse. Sellistel juhtudel on EKP võtnud seisukoha, et konsulteerimine on õigustatud, kui on ilmne, et asjaomased ametiasutused tegutsevad õigusakti algatanud või vastuvõtva ametiasutuse nimel.

1.2 LIIKMESRIIKIDE PARLAMENTIDE ROLL

Otsuse 98/415/EÜ mõistes on riigi parlament “õigusakte ettevalmistav” ametiasutus juhtudel, mil arutelu hõlmab EKP pädevusse kuuluva õigussätteid, mille suhtes on ettepaneku teinud üks või mitu parlamendi liiget⁵. Riikide parlamendid peavad otsustama oma kodukorra alusel, kuidas esitada eelneva EKP arvamuse saamiseks EKP pädevusse kuuluvate õigusaktide eelnõusid, mille suhtes on ettepaneku teinud üks või mitu parlamendi liikmetest. Ühel juhul taotles EKPga konsulteerimist riigi valitsus omal algatusel õigusakti eelnõu suhtes, mille olid algatanud riigi parlamendi liikmed siseriikliku õiguse alusel.

2 KONSULTATSIOONIMENETLUSEGA HÕLMATUD ÕIGUSAKTIDE EELNÕUD

Näide 3

Nõukogu otsuse 98/415/EÜ artikli 1 lõige 1:

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

...

õigusakti eelnõu – sätted, mis niipea, kui nad on muutunud õiguslikult siduvaks ja liikmesriigi territooriumil üldrakendatavaks, sätestavad reegleid piiramatuks arvuks juhtumiteks ning on adresseeritud piiramatule arvule füüsilistele või juriidilistele isikutele.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõike 1 kohaselt peavad riikide ametiasutused konsulteerima EKPga iga tema pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul. Otsuse 98/415/EÜ artikli 1 lõige 1 määratleb “õigusaktide eelnõu” mõiste. See määratlus viitab sätetele, mis õiguslikult siduvaks ja liikmesriigi territooriumil (või geograafiliselt määratletud territooriumil) üldrakendatavaks saades sätestavad reeglid “piiramatuks arvuks juhtumiteks ning on adresseeritud piiramatule arvule” isikutele. See mõiste ei hõlma seaduseelnõusid, mille ainsaks eesmärgiks on ühenduse direktiivide rakendamine liikmesriigi õiguses (vaata III jao punkti 4).

Konsulteerimiskohustus ei ole piiratud õigusaktide eelnõudega, mille peab vastu võtma parlament. Otsus 98/415/EÜ hõlmab kõiki õiguslikult siduvate õigusaktide liike, sealhulgas rakendusaktid ja RKPde või riigi järelevalveasutuste üldrakendatavad õigusaktid (kui neil asutustel on seadusandlik pädevus). Samas ei tähenda see, et EKPga peaks konsulteerima kõikide EKP pädevusse kuuluvate esmase õiguse rakendusaktide suhtes. Nõukogu otsuse 98/415/EÜ eesmärkidest tuleneb, et EKP-lt peaks arvamust taotlema ainult selliste

⁵ See kehtib ka juhul, kui parlamendi liikmed teevad muudatusettepanekuid valitsuse poolt esitatud õigusaktide eelnõude suhtes, mille tulemusel võib õigusakti eelnõu sattuda EKP pädevusvaldkonda.

rakendusaktide eelnõude puhul, mille valdkond on tihedalt seotud EKP ülesannetega ja kui nende mõju EKP pädevusse kuuluvates valdkondades on erinev esmase õiguse mõjust. Valdkonnad, mille puhul liikmesriikidel ei ole üldjuhul kohustust EKPga konsulteerida, on näiteks menetluskorra ja sanktsioonidega seotud küsimused.

Kohustus konsulteerida EKPga tema arvamuse saamiseks juba esitatud õigusaktide eelnõudesse tehtavate muudatuste suhtes kehtib ainult õigusakti eelnõu sisu mõjutavate oluliste muudatuste tegemise korral. Neid kahte varianti tuleks eristada. Esimese puhul tehakse oluliste muudatuste siseseviimise ettepanek menetlusjärgus, mil EKP ei ole veel oma arvamust vastu võtnud. Sellises olukorras eeldab EKP, et konsulteeriv ametiasutus esitab muudetud õigusakti eelnõu talle võimalikult kiiresti, et arvamuse aluseks saaks võtta eelnõu kõige viimase redaktsiooni. Teisel juhul tehakse ettepanek eelnõu uute oluliste muudatuste osas pärast seda, kui EKP on oma arvamuse vastu võtnud. Sel juhul tuleks EKPga vastavate muudatuste suhtes konsulteerida. Samas ei ole vaja täiendavalt konsulteerida, kui õigusakti tehtavate muudatuste sisuks on kohandada õigusakt EKP arvamuses toodud seisukohtadega. Igal juhul hindab EKP tagasisidet oma arvamuse osas ning täpsemat teavet vastavate muudatuste tegemise kohta.

3 EKP PÄDEVUSVALDKONNAD

Otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõige 1 sätestab nõude, mille kohaselt “vastavalt asutamislepingule konsulteerivad riikide ametiasutused EKPga iga selle pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul”. See kohustus hõlmab selgelt õigusaktide eelnõusid, mis mõjutavad asutamislepingu artikli 105 lõikes 2 sätestatud EKPS põhiülesannete täitmist (s.o ühenduse rahapoliitika määratlemine ja teostamine, välisvaluutatehingute sooritamine, liikmesriikide ametlike välisvaluutareserve hoidmine ja haldamine ja maksesüsteemide tõrgeteta toimimise edendamine). See hõlmab ka õigusaktide eelnõusid, mis mõjutavad mitmete teiste EKPS-le asutamislepinguga pandud ülesannete täitmist.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõikes 1 on loetletud mitmed valdkonnad, mis selgelt kuuluvad EKP pädevusse. Riikide ametiasutused peavad EKPga konsulteerima õigusaktide eelnõude suhtes, mis puudutavad järgmist: vääringu küsimused; maksevahendid; RKPd; raha-, finants-, pangandus-, maksesüsteemide ja maksebilansi statistika kogumine, koostamine ja levitamine; makse- ja arveldussüsteemid; finantsasutustele kohaldatavad normid olulise mõju osas finantsasutuste ja turgude stabiilsusele. Nõukogu otsus 98/415/EÜ sätestab selgelt, et artikli 2 lõikes 1 toodud valdkondade loetelu ei ole ammendav.

Peale selle sätestab otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõige 2, et mitteosalevate liikmesriikide (välja arvatud Ühendkuningriik) ametiasutused peavad EKPga konsulteerima kõikide rahapoliitika instrumente käsitlevate õigusaktide eelnõude puhul. Otsus 98/415/EÜ eristab osalevad ja mitteosalevad liikmesriigid, kuna osalevate liikmesriikide ametiasutused ei tee enam rahapoliitika instrumente (näiteks kohustusliku reservi süsteem) käsitlevaid otsuseid. Samas selgitab otsuse 98/415/EÜ põhjendus 5, et konsulteerimiskohustus ei hõlma mitteosalevate liikmesriikide ametiasutuste otsuseid nende rahapoliitika teostamise kontekstis (näiteks intressimäärasid kehtestavad otsused).

2. lisa annab mittetäieliku ülevaate õigusaktide eelnõudes käsitletud küsimustest, mille suhtes EKPga ja ERIga on varem konsulteeritud. Loodetavasti annab see ülevaade kasulikku tuge kahtluse korral, kas siseriikliku õigusakti eelnõu jääb nõukogu otsuses 98/415/EÜ kehtestatud konsulteerimiskohustuste piiridesse.

3.1 VÄÄRINGU KÜSIMUSED JA MAKSEVAHENDID

EKP ja ERI poolt selles valdkonnas esitatud arvamused on käsitletud erinevate valdkondade õigusaktide eelnõusid. Mõned olulisemad näited: euro kasutuselevõtmisega seotud meetmed (riigi vääringu uuestivääringustamine, riigi- ja eraõiguslike võlgade uuestivääringustamine, kahed hinnad, ümardamisreeglid, siseriiklike viiteintresside asendamine, jne), seaduslikud maksevahendid, meenemüntide emissioon seadusliku maksevahendina, pangatähtede ja müntide autoriõigus, võltsimine, pangatähtede ja müntide ringlus, e-raha emissioon.

3.2 RIIKIDE KESKPANGAD

Siia valdkonda kuuluvad paljud EKP ja ERI arvamused. Need käsitlevad õigusaktide sätteid, mis mõjutavad RKPde või nende nõukogu liikmete staatust, eelkõige nende sõltumatust. Mitmed arvamused käsitlevad ka RKPde ülesandeid ja rahapoliitikat, sealhulgas asutamislepingu artiklis 101 sätestatud rahastamise keelu järgimine, RKPde välisvaluutareservide ja mitteosalevate liikmesriikide RKPde kohustusliku reservi nõue. Tihti on EKP-lt ja ERI-lt taotletud arvamust õigusaktide eelnõude suhtes, mis puudutavad RKPde neid ülesandeid, mis ei ole EKPS eesmärkidega seotud, eelkõige seoses vajadusega hinnata, kas need ülesanded on kooskõlas EKPS eesmärkide ja ülesannetega⁶.

3.3 FINANTS-, PANGANDUS-, MAKSEÜSTEEMIDE JA MAKSEBILANSI STATISTIKA KOGUMINE, KOOSTAMINE JA LEVITAMINE

EKP pädevus statistilise teabe kogumisel on sätestatud põhikirja artiklis 5. Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2533/98 (statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt)⁷ artikkel 4 sätestab, et “liikmesriigid korraldavad oma statistiliste andmete kogumist ning teevad igakülgset koostööd EKPSga, et tagada põhikirja artiklist 5 tulenevate kohustuste täitmine”. EKP on teadlik, et aruandlust käsitlevad sätted on erinevates liikmesriikides erinevad. Seetõttu juhtudel, mil EKPga konsulteeritakse aruandlust käsitlevate õigusaktide eelnõude suhtes, teeb EKP tavaliselt üldisi märkusi, mille eesmärgiks on pöörata tähelepanu aspektidele, mida võiks eelnõudes selgemalt sõnastada.

3.4 MAKSE- JA ARVELDUSSÜSTEEMID

Selles valdkonnas seni toimunud konsultatsioonid on käsitletud õigusaktide eelnõusid, mis on seotud makse- ja arveldussüsteemide toimimise erinevate aspektidega, nagu näiteks järelevalve, neto- või reaalarjaliste brutoarvelduste alus, tasaarvelduse ja tagatiste küsimused ja null-tunni reegel.

6 Põhikirja artikli 14.4 kohaselt on RKPdel lubatud täita ka funktsioone, mis on põhikirjas määratlemata, kui EKP nõukogu ei leia, et need segaksid EKPS eesmärgi ja ülesandeid.

7 EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8.

3.5 FINANTSASUTUSTELE KOHALDATAVAD REEGLID JUHUL, KUI NEED MÕJUTAVAD OLULISELT FINANTSASUTUSTE JA -TURGUDE STABIILSUST

Otsuse 98/415/EÜ põhjendus 3 sätestab selgelt, et see valdkond “ei piira praegust pädevusjaotust krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve ning rahandussüsteemi stabiilsusega seotud poliitika osas”. Seda valdkonda peaks käsitlema koostoimes põhikirja artikliga 25.1, mis sätestab, et EKP “võib” liikmesriikide pädevaid ametiasutusi konsulteerida “küsimustes, mis on seotud krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ja rahandussüsteemi stabiilsust käsitleva ühenduse õigusaktide ulatuse ja rakendamisega”. Samas tuleneb otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõikest 1, et liikmeriigid peavad konsulteerima EKPga, kui õigusakti eelnõu sätted „mõjutavad oluliselt” finantsasutuste ja turgude stabiilsust, välja arvatud artikli 1 lõikes 2 nimetatud juhul, kui õigusakti eelnõu ainsaks eesmärgiks on ühenduse direktiivide rakendamine.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõike 1 viimase taande alusel on EKP vastu võtnud mitmeid arvamusi vastuseks konsulteerimistaotlusele, mis puudutavad liikmeriikides institutsionaalse järelevalve struktuuri muutmist käsitlevate sätete eelnõusid. EKPga on korrapäraselt konsulteeritud ka krediidi- ja finantsasutuste üle teostatava järelevalvekorra olulisemate muudatuste ning rahapesu tõkestamise reeglite suhtes. EKPga on pidevalt konsulteeritud õigusaktide eelnõude puhul, millel võib olla oluline mõju turgudele, nagu näiteks õigusaktid, mis käsitlevad väärtpaperistamise korda ja elektrooniliste väärtpaperite kasutuselevõttu, samuti õigusaktid, mis mõjutavad nii finantsturge kui ka EKP esmast ülesannet säilitada hindade stabiilsus (näiteks õigusaktid, mis puudutavad inflatsioonimäära suhtes indekseeritud laene).

Lõpetuseks, EKPga on konsulteeritud mitmete õigusaktide eelnõude puhul, mis võivad mõjutada kapitali vaba liikumist, vahetuskursipoliitikat (näiteks Tobini maksu kohta tehtud ettepanek) ning teiste majanduse seisukohast oluliste õigusaktide eelnõude puhul.

4 RAKENDUSAKTID

Näide 4

Nõukogu otsuse 98/415/EÜ artikli 1 lõige 2

Õigusakti eelnõuks ei loeta eelnõu, mille ainsaks eesmärgiks on ühenduse direktiivide ülevõtmine liikmesriikide õigusesse.

Nagu nähtub otsuse 98/415/EÜ artikli 1 lõikest 2, ei ole liikmesriigid kohustatud EKPga konsulteerima ühenduse direktiivide siseriiklikus õiguses rakendamise korral. Erand on tehtud põhjusel, et asutamislepingu artikli 105 lõike 4 kohaselt on EKPga juba konsulteeritud tema pädevusse kuuluva ühenduse õigusakti eelnõu puhul ning seetõttu ei ole vajalik laiendada EKP nõuandvat rolli siseriiklike õigusaktide eelnõudele mille ainsaks eesmärgiks on ühenduse vastava õigusakti rakendamine. Samadele kaalutlustele tuginedes on EKP

seisukohal, et siseriiklike õigusaktide eelnõude puhul, mille eesmärgiks on ühenduse õigusaktide rakendamine, tuleb kohaldada seda erandit tingimusel, et eelnõu mõju EKP pädevusse kuuluvatele küsimustele ei ole õigusakti (mille suhtes on ühenduse institutsioonid juba EKPga konsulteerinud) mõjust erinev.

EKP on väga üksikutel juhtudel, kui direktiivid omavad EKPS jaoks erilist tähtsust, soovitanud riikide ametiasutustel EKPga konsulteerida ühenduse direktiivide rakendusaktide eelnõude suhtes. Seda tehti näiteks arvelduse lõplikkuse direktiivi⁸ ja tagatiste direktiivi⁹ puhul. Paljude konsulteerimistaotlustega seoses EKP poolt esitatud arvamused nende kahe direktiivi siseriiklikus õiguses rakendamise õigusaktide eelnõude kohta aitasid oluliselt kaasa eurosüsteemi tegevuse õigusliku raamistiku ning finantssüsteemi stabiilsuse tugevdamisele.

Mõnikord konsulteerivad liikmesriigid omal algatusel EKPga õigusaktide eelnõude suhtes, mille eesmärgiks on ühenduse direktiivide siseriiklikkus õiguses rakendamine, isegi kui neil ei ole kohustust EKPga konsulteerida ja neil pole soovitatud seda teha, näiteks valdkondades, kus nad eeldavad EKP eripädevust. Sellistel juhtudel on EKP-l üldjuhul hea meel esitada oma arvamus, kui õigusakti eelnõu jaoks on vajalik EKPS/EKP eesmärkide ja poliitika täpsem kommenteerimine.

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998 direktiiv 98/26/EÜ arvelduste lõplikkuse kohta makse- ja väärtapaberiarveldussüsteemides, EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 2002 direktiiv 2002/47/EC finantstagatiskokkulepete kohta, EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43.

IV KONSULTATSIOONIMENETLUS

Näide 5

Nõukogu otsuse 98/415/EÜ artikkel 4:

Liikmesriigid võtavad käesoleva otsuse tõhusa järgimise tagamiseks vajalikud meetmed. Sel eesmärgil tagab iga liikmesriik EKPga konsulteerimise vajalikul etapil, mis võimaldab õigusakti eelnõu algatanud asutusel enne sisuliste otsuste langetamist arvesse võtta EKP arvamust, ning et EKP arvamusest teavitatakse õigusakti vastuvõtvat asutust, kui tegemist pole asjaomaseid õigusakte ette valmistanud asutusega.

1 KOHANE AEG EKPga KONSULTEERIMISEKS

Otsuse 98/415/EÜ artikli 4 teine lause sätestab, et EKPga tuleb konsulteerida õigusakti eelnõu menetlemise “vajaliku etapil”. See tähendab, et konsulteerimine peaks toimuma sellises õigusakti menetlusjärgus, mis annab EKP-le piisavalt aega eelnõu läbi vaadata (ning kui vaja, see tõlkida) ning võtta vastu arvamus kõikides nõutud keeleversioonides, ning mis samuti võimaldab asjaomasel riigi ametiasutusel võtta EKP arvamus arvesse enne eelnõu vastuvõtmist. Kui õigusakti eelnõud ettevalmistava ametiasutuse puhul ei ole tegemist õigusakti vastuvõtva ametiasutusega, saab nõukogu otsuse 98/415/EÜ artiklit 4 tõlgendada nii, et sellise eelnõu puhul peab konsulteerimine toimuma ajal, mis võimaldab eelnõu algatanud ametiasutusel kaaluda, kas õigusakti eelnõud peaks EKP arvamust arvesse võttes muutma, s.t. enne selle edastamist õigusakti vastuvõtvale ametiasutusele. Vastav ajakava peaks ette nägema mõistliku ajavahemiku, et EKP saaks konsultatsiooniks esitatud materjaliga tutvuda ja oma arvamuse esitada. Tuleb märkida, et artikkel 4 ei keela riikide ametiasutustel järgida oma seadusloome korda osas, mis ei mõjuta õigusakti eelnõu sisu.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 3 lõike 4 sõnastusest tuleneb, et liikmeriigid on kohustatud peatama õigusakti eelnõu vastuvõtmise menetluse kuni EKP poolt arvamuse esitamiseni. See ei tähenda, et kogu siseriiklik õigusloomemenetlus (näiteks parlamendi alaliste komisjonide ettevalmistav töö, teiste riigi ametiasutustelt saadud arvamuste arutamine, jne) tuleks peatada kuni EKP poolt arvamuse esitamiseni. Pigem tähendab see seda, et õigusakti vastuvõtval ametiasutusel peab olema võimalus arutada EKP arvamust põhjalikult enne õigusakti sisu kohta otsuse tegemist. Kui EKP-le on antud tähtaeg arvamuse esitamiseks (vaata jao IV punkti 3) ja see tähtaeg on möödunud, võib asjaomane riigi ametiasutus taastada õigusloomemenetluse. Kuid ka sellisel juhul ning kuni õigusakti vastuvõtmiseni on riigi ametiasutusel jätkuvalt kohustus võtta EKP arvamus arvesse.

Joonis 2 Ajakava

2 TAOTLUS ARVAMUSE SAAMISEKS

Taotlus arvamuse saamiseks tuleb esitada EKP presidendile kirjalikult. EKP presidendi poolt taotluse saamine tähistab EKP arvamuse vastuvõtmise menetluse algust. Taotlus peab sisaldama õigusakti eelnõu eksemplari. EKP soovib, et konsulteeriv ametiasutus lisaks taotlusele ka lühikese seletuskirja, mis toob välja järgmise: sisu ja peamised eesmärgid; menetlusjärg, millesse õigusakti eelnõu siseriiklikus õigusloomemenetluses on jõudnud; kontaktisiku nimi ja kontaktandmed. Õigusaktide eelnõude puhul, mis sisaldavad palju erinevaid teemasid käsitlevaid sätteid, soovib EKP täiendavalt, et konsulteeriv ametiasutus tooks välja need eelnõu sätted, mille suhtes EKP märkused on eriti oodatud. Konsulteeriv ametiasutus võib kehtestada EKP arvamuse esitamiseks ka tähtaja (vaata jao IV punkti 3).

Joonis 3 Nõuded dokumentide osas

Kõik dokumendid võib esitada asjaomase liikmesriigi riigikeeles (või ühes riigikeeles, kui neid on mitu).

Nõutav:	Soovitav:	Valikuline:
<ul style="list-style-type: none"> – Kirjalik taotlus arvamuse saamiseks EKP presidendile – Õigusakti eelnõu eksemplar 	<ul style="list-style-type: none"> – Lühike seletuskiri, mis sisaldab järgmist: <ul style="list-style-type: none"> – õigusakti sisu ja peamised eesmärgid; – riigi õigusloome menetlusjärg; ja – kontaktisiku andmed. – Kui riigi seaduseelnõu on pikk või keerukas, tuleks märkida milliste eelnõu sätete suhtes on EKP märkused eriti oodatud. – Kui taotlus on äärmiselt kiireloomuline, on soovitatav konsultatsiooniks esitada seletuskirja ja peamiste sätete tõlge inglise keelde. 	<ul style="list-style-type: none"> – Märge EKP arvamuse andmise tähtaja kohta.

Taotluse arvamuse saamiseks ja sellele lisatud dokumendid võib esitada asjaomase liikmesriigi riigikeeles (või ühes selle liikmeriigi riigikeeles, kui neid on mitu). Kui taotlus on äärmiselt kiireloomuline (vaata jao IV punkti 3), oleks EKP tänulik, kui seletuskiri ja peamised eelnõu sätted, mille suhtes arvamust taotletakse, esitatakse ka inglise keeles. See võimaldaks EKP-l alustada kohe tööd arvamuse väljatöötamiseks ilma, et oleks vaja oodata tõlkeid. Samas, ka tõlke puudumine ei too kaasa EKP arvamuse taotluse käsitlemisega viivitamist.

3 TÄHTAJAD

Näide 6

Otsuse 98/415/EÜ artikkel 3:

- 1. Õigusakte ettevalmistavad liikmesriikide ametiasutused võivad, kui nad peavad seda vajalikuks, kehtestada EKP-le tähtaja arvamuse esitamiseks, mis ei tohi olla lühem kui üks kuu alates kuupäevast, mil EKP president sellise teate saab.*
- 2. Äärmise kiireloomulisuse korral võib seda tähtaega lühendada. Sellisel juhul teatab konsulteeriv asutus kiireloomulisuse põhjused.*
- 3. EKP võib piisava ajavaruga nõuda selle tähtaja pikendamist täiendavalt kuni nelja nädala võrra. Seda nõudmist ei tohi konsulteeriv asutus põhjendamatult tagasi lükata.*
- 4. Tähtaja möödumisel ei takista arvamuse puudumine konsulteeriva riikliku asutuse edasist tegutsemist. Kui EKP arvamus saadakse pärast tähtaja möödumist, tuleb liikmesriikidel sellest olenemata tagada, et sellest teavitatakse artiklis 4 osutatud asutusi.*

Kogemus on näidanud, et EKP esitab oma arvamuse tavaliselt kuue nädala jooksul, kuigi menetlus võib ka rohkem aega võtta. Ajavahemik, mis on reaalselt vajalik ühe arvamuse vastuvõtmiseks, arusaadavalt varieerub sõltuvalt õigusakti eelnõu olemusest, keerukusest ja eelnõu teema tundlikkusest.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 3 lõike 1 kohaselt võivad õigusaktide sätteid ettevalmistavad liikmesriikide ametiasutused kehtestada EKP-le tähtaja arvamuse esitamiseks, kui nad peavad seda vajalikuks. Samas ei tohi see tähtaeg olla lühem kui üks kuu alates vastava teate saamise kuupäevast.

Kogemus on näidanud, et vahetevahel tõlgendavad liikmesriigid seda ühekuulist tähtaega normina ja mitte vähima tähtajana. Arvestades aega, mis kulub EKP arvamuste ettevalmistamiseks ja vastuvõtmiseks, on ühekuuline tähtaeg praktikas osutunud äärmiselt lühikeseks. Vähimat tähtaega tuleks seega kasutada ainult siis, kui on tungiv vajadus, et EKP võtaks oma arvamuse vastu ühe kuu jooksul.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt võib tähtaega äärmise kiireloomulisuse korral lühendada. Sellistel äärmiselt erandlikel juhtudel peab konsulteeriv ametiasutus selgesõnaliselt teatama asja kiireloomulisuse põhjused. Lisaks sellele ja kooskõlas eespool osutatuga oleks EKP sellistel juhtudel tänulik, kui seletuskiri ja peamised eelnõu sätted, mille suhtes arvamust taotletakse, esitatakse ka inglise keeles. Samas, ka tõlke puudumine ei too kaasa EKP arvamuse taotluse käsitlemisega viivitamist.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 3 kohaselt võib EKP juhul, kui konsulteeriv ametiasutus on kehtestanud tähtaja, nõuda selle tähtaja pikendamist täiendavalt kuni nelja nädala võrra. Artikli 3 lõige 3 sätestab, et konsulteeriv ametiasutus ei tohi seda nõudmist põhjendamatult tagasi lükata.

Otsuse 98/415/EÜ artikli 3 lõige 4 sätestab, et “tähtaja möödumisel ei takista arvamuse puudumine konsulteeriva riikliku ametiasutuse edasist tegutsemist.” See tähendab, et kui tähtaeg on möödunud, võivad asjaomased ametiasutused EKPga konsulteerimise ajaks peatatud õigusakti eelnõu vastuvõtmise menetlust jätkata. Kuni õigusakt on lõplikult vastu võtmata, on konsulteerival ametiasutusel jätkuvalt kohustus EKP arvamuse arvesse võtta (ning teavitada EKP arvamusest õigusakti vastuvõtvat ametiasutust, kui see on muu ametiasutus).

4 VASTUVÕTUTEATIS

Kui taotlus arvamuse saamiseks on saabunud, saadetakse konsulteerivale ametiasutusele vastuvõtuteatis samas keeles, milles konsultatsioonitaotlus esitati. Juhtudel, mil EKPga konsulteerib liikmesriik, kellel selgelt ei ole konsulteerimiskohustust, märgitakse see vastuvõtuteatises koos viitega, kas EKP-l on sellegipoolest erimärkusi, mis EKP arvamuseks edastatakse.

Taotlusele lisatud dokumendid ja ingliskeelsed tõlked saadetakse EKP nõukogu ja üldnõukogu liikmetele. See võimaldab neil taotluse materjalidega algusest peale tutvuda ning teha oma märkused kohe, kui arvamuse eelnõu neile kommenteerimiseks esitatakse.

5 ARVAMUSE VASTUVÕTMINE

Peale arvamuse eelnõu heaks kiitmist juhatuse poolt, esitatakse see EKP nõukogule vastuvõtmiseks. Arvamus on EKP õigusakt ja võetakse üldjuhul vastu EKP nõukogu poolt.

Otsustamisprotsessi kaasatakse ka üldnõukogu liikmed. Kuigi EKP nõukogu on otsuseid tegev organ, kelle ülesandeks on EKP arvamuste vastuvõtmine, aitab üldnõukogu kaasa EKP nõuandva rolli täitmisele.

6 KEEL

Riikide ametiasutuste poolt taotletud arvamused võetakse vastu asjaomase liikmesriigi riigikeeles (või konsultatsioonitaotluse esitamise keeles, kui riigikeeli on mitu) ja inglise keeles.

7 ARVAMUSE EDASTAMINE JA EDASINE ARUTELU

Peale arvamuse vastuvõtmist edastatakse see EKP presidendi või asepresidendi kirjaga konsulteerivale ametiasutusele asjaomase liikmesriigi riigikeeles (või konsultatsioonitaotluse esitamise keeles, kui riigikeeli on mitu).

Otsuse 98/415/EÜ artikkel 4 sätestab, et seadusalgatuse ametiasutus peab enne sisuliste otsuste langetamist EKP arvamust arvesse võtma. Tal on ka kohustus teavitada EKP arvamusest õigusakti vastuvõtvat ametiasutust, kui see on seadusalgatuse ametiasutustest erinev ametiasutus.

EKP oleks tänulik, kui pärast otsustamismenetluse lõppu saadetak스 EKP-le õigusakti eksemplar lõplikult vastuvõetud kujul.

8 AVALDAMINE

EKP nõukogu on riikide konsulteerimise suhtes oma läbipaistvuspoliitikat järkjärgult suurendanud. Algselt EKP ei avaldanud otsuse 98/415/EÜ raames vastuvõetud arvamusi. Oma arvamuste viimases lõigus teatas EKP, et ta ei ole vastu arvamuse avaldamisele konsulteeriva ametiasutuse poolt, kuid jättis selle küsimuse kõnealuse ametiasutuse otsustada. Ajavahemikus septembrist 2002 kuni jaanuarini 2005 avaldati otsuse 98/415/EÜ raames vastuvõetud arvamused kuue kuu jooksul pärast nende vastuvõtmist, välja arvatud strateegiliselt olulised otsused, mis avaldati viivitamatult EKP veebilehel. Alates jaanuarist 2005 on kõik EKP arvamused avaldatud EKP veebilehel kohe pärast nende edastamist konsulteerivale ametiasutustele, välja arvatud juhtudel, kui esinevad konkreetsed põhjused kohesest avaldamisest hoidumiseks. Juhul, kui esinevad sellised konkreetsed põhjused, avaldatakse arvamus hiljemalt kuue kuu jooksul pärast selle vastuvõtmist.

V KONSULTEERIMISKOHUSTUSE TÄITMINE

Selleks, et tagada EKPga konsulteerimise kohustuse täitmine, paneb otsuse 98/415/EÜ artikkel 4 liikmesriikidele kohustuse võtta otsuse “tõhusa järgimise tagamiseks vajalikud meetmed”. EKPS jälgib hoolega arenguid liikmeriikide seadusandluses EKP pädevusvaldkonda kuuluvate õigusaktide eelnõude osas ning RKPd ja EKP esitavad omavahel aruandeid EKP pädevusse kuuluvate õigusaktide eelnõude suhtes EKPga konsulteerimise kohustuse täitmise kohta riikide ametiasutuste poolt.

VI KONSULTEERIMISKOHUSTUSE MITTETÄITMISE ÕIGUSLIKUD TAGAJÄRJED

EKPga tema pädevusse kuuluva siseriikliku õigusakti eelnõu suhtes konsulteerimise kohustuse täitmata jätmine on otsuse 98/415/EÜ rikkumine ja võib viia õigusrikkumise suhtes menetluse algatamiseni kohtus. Sellise menetluse võib asutamislepingu artikli 226 alusel liikmesriigi suhtes algatada Euroopa Komisjon¹⁰. Samuti on otsusest 98/415/EÜ tulenev konsulteerimisekohustus selge ja tingimusteta, mis tähendab, et isikud võivad sellele siseriiklikes kohtutes tugineda. EKP-le teadaolevalt ei ole siiani siseriiklikelt kohtutelt taotletud otsustamist EKPga konsulteerimata vastuvõetud siseriikliku õigusakti kehtivuse või kohaldatavuse üle ning kohtule ei ole seni esitatud ühtegi sellekohast eelotsusetaotlust. Samas on kohtult mitmel korral taotletud otsust siseriikliku õigusakti kohaldatavuse suhtes, mis on vastu võetud Euroopa Komisjoni eelnevalt teavitamata, kui Euroopa Komisjoni teavitamise nõue tuleneb konkreetsetest ühenduse õigusaktidest¹¹.

Sellistel juhtudel on kohus otsustanud, et olulist menetlusnormi rikkudes vastuvõetud siseriikliku õigusakti ei saa isikute suhtes kohaldada. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad õiguskaitsevahendid siseriikliku õiguse alusel olema kättesaadavad ka ühenduse õiguse alusel nõudeid esitavatele vaidluspooltele¹². Nendes liikmesriikides, kus üksikisikul on õigus algatada olulise menetlusnormi rikkumise alusel siseriikliku õigusakti tühistamise menetlus, peaks isikutel olema ka õigus taotleda ühenduse õigusest tulenevat olulist menetlusnormi rikkudes vastu võetud siseriikliku õigusakti tühistamist, näiteks kui on rikutud nõuet EKPga eelnevalt konsulteerida. Liikmesriigid peaksid olema teadlikud ohust, et kohtu pretsedendiõigus võib viia isikute poolt siseriiklikus kohtus menetluste algatamiseni, mille eesmärgiks on kohtulahend, mis mõjutab otsuses 98/415/EÜ sätestatud konsulteerimiskohustust rikkudes vastuvõetud siseriiklike õigusaktide kehtivust või kohaldatavust.

10 Kui seadusandliku pädevusega RKP ei konsulteeritud kooskõlas otsusega 98/415/EÜ, võib EKP algatada rikkumise menetluse asutamislepingu artikli 237 punkti d alusel ja põhikirja artikli 35.6 alusel.

11 Vaata näiteks: kaasus 174/84, *Bulk Oil* [1986] ECR 559; kaasus 380/87, *Enichem Base* [1989] ECR 2491; kaasus C-194/94, *CIA Security International* [1996] ECR I-2201; kaasus C-226/97, *Lemmens* [1998] ECR I-3711; kaasus C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais* [1998] ECR I-4531; kaasus C-443/98, *Unilever* [2000] ECR I-7535; kaasus C-159/00, *Sapod Audic* [2002] ECR I-5031.

12 Vaata näiteks kaast 158/80, *Rewe* [1981] ECR 1805.

LISAD

1 NÕUKOGU OTSUS, 29. JUUNI 1998, RIIKIDE AMETIASUTUSTE KONSULTEERIMISE KOHTA EUROOPA KESKPANGAGA SEoses ÕIGUSAKTIDE EELNÕUDEGA (98/415/EÜ¹³)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

Võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 105 lõiget 4, ning sellele lisatud Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja käsitleva protokollil artiklit 4,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse Euroopa Rahainstituudi arvamust, ⁽³⁾

toimides kooskõlas asutamislepingu artikli 106 lõikes 6 ning eespool nimetatud protokollil artiklis 42 sätestatud menetlusega, ning arvestades, et:

1) Euroopa Keskpank (EKP) moodustatakse võimalikult kiiresti pärast seda, kui on määratud tema juhatus;

2) asutamislepingus on sätestatud, et riikide ametiasutused konsulteerivad EKPga iga selle pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul; nõukogu sätestab sellise konsulteerimise piirid ja tingimused;

3) liikmesriikide ametiasutuste kohustus konsulteerida EKPga ei tohi piirata nende asutuste vastutust sellise sätte sisu küsimustes; kooskõlas asutamislepingu artikli 105 lõikega 4 peavad liikmesriigid konsulteerima EKPga iga selle pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul; käesoleva otsuse artiklis 2 toodud konkreetsete valdkondade loetelu ei ole täielik; käesoleva otsuse artikli 2 kuues taane ei piira praegust pädevusjaotust krediidiastutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve ning rahandussüsteemi stabiilsusega seotud poliitika osas;

4) Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) rahandusülesanded ja operatsioonid on määratletud EKPS ja EKP põhikirjas; osalevate liikmesriikide keskpangad on EKPS lahutamatu osa ja peavad toimima kooskõlas EKP suunistega; majandus- ja rahaliidu (EMU) kolmandas etapis peavad mitteosalevate liikmesriikide ametiasutused konsulteerima EKPga rahapoliitika instrumente käsitlevate õigusaktide eelnõude puhul;

5) kuni liikmesriigid ei osale EKPS rahapoliitikas, ei käsitle käesolev otsus nende liikmesriikide ametiasutuste otsuseid nende rahapoliitika rakendamise kontekstis;

6) EKPga konsulteerimine ei tohi asjatult pidurdada õigusaktide vastuvõtmise menetlust liikmesriikides; tähtajad, mille jooksul EKP on kohustatud arvamuse esitama, peavad sellest olenemata jätma EKP-le võimaluse talle esitatud tekstidega nõutava hoolikusega tutvuda;

¹³ EÜT L 189, 3.7.1998, lk 42.

äärmise kiireloomulisusega õigustatud juhtumitel, mille põhjused tuleb esitada, näiteks turu tundlikkus, võivad liikmesriigid seada ajalise piirangu, mis on vähem kui üks kuu ja mis peegeldab olukorra kiireloomulisust; eelkõige nende juhtumite korral peaks riikide ametiasutuste ja EKP vaheline dialoog jätma võimaluse arvestada kummagi poole huve;

7) kooskõlas asutamislepingule lisatud protokoll nr 11 lõigetega 5 ja 8 ei kohaldata käesolevat otsust Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi suhtes, kui ja kuni see liikmesriik ei siirdu EMU kolmandasse etappi;

8) EKP asutamiskuupäevast kuni EMU kolmanda etapi alguseni tuleb riikide ametiasutustel vastavalt otsusele nr 93/717/EÜ (*) ja asutamislepingu artiklile 1091(2) konsulteerida EKPga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

osalev liikmesriik – liikmesriik, kes on võtnud ühisraha kasutusele kooskõlas asutamislepinguga,

õigusakti eelnõu – sätted, mis niipea kui nad on muutunud õiguslikult siduvaks ja liikmesriigi territooriumil üldrakendatavaks, sätestavad reegleid piiramatuks arvuks juhtumiteks ning on adresseeritud piiramatule arvule füüsilistele või juriidilistele isikutele.

2. Õigusakti eelnõuks ei loeta eelnõu, mille ainsaks eesmärgiks on ühenduse direktiivide ülevõtmine liikmesriigi õigusesse.

Artikkel 2

1. Vastavalt asutamislepingule konsulteerivad riikide ametiasutused EKPga iga selle pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, sealhulgas eriti:

- valuutaküsimused,
- maksevahendid,
- riikide keskpangad,
- raha-, finants-, pangandus-, maksesüsteemide ja maksebilansi statistika kogumine, koostamine ja levitamine,
- makse- ja arveldussüsteemid,
- finantsinstitutsioonidele kohaldatavad reeglid, kuivõrd need mõjutavad oluliselt finantsinstitutsioonide ja turgude stabiilsust.

2. Lisaks konsulteerivad mitteosalevate liikmesriikide ametiasutused EKPga rahapoliitika instrumente käsitlevate õigusaktide eelnõude puhul.
3. Kohe pärast õigusakti eelnõu saamist teatab EKP konsulteerivale asutusele, kas selline säte EKP arvates kuulub EKP pädevusse.

Artikkel 3

1. Õigusakte ettevalmistavad liikmesriikide ametiasutused võivad, kui nad peavad seda vajalikuks, kehtestada EKP-le tähtaja arvamuse esitamiseks, mis ei tohi olla lühem kui üks kuu alates kuupäevast, mil EKP president sellise teate saab.
2. Äärmise kiireloomulisuse korral võib seda tähtaega lühendada. Sellisel juhul teatab konsulteeriv asutus kiireloomulisuse põhjused.
3. EKP võib piisava ajavaruga nõuda selle tähtaja pikendamist täiendavalt kuni nelja nädala võrra. Seda nõudmist ei tohi konsulteeriv asutus põhjendamatult tagasi lükata.
4. Tähtaja möödumisel ei takista arvamuse puudumine konsulteeriva riikliku ametiasutuse edasist tegutsemist. Kui EKP arvamus saadakse pärast tähtaja möödumist, tuleb liikmesriikidel sellest olenemata tagada, et sellest teavitatakse artiklis 4 osutatud asutusi.

Artikkel 4

Liikmesriigid võtavad käesoleva otsuse tõhusa järgimise tagamiseks vajalikud meetmed. Sel eesmärgil tagab iga liikmesriik EKPga konsulteerimise vajalikul etapil, mis võimaldab õigusakti eelnõu algatanud asutusel enne sisuliste otsuste langetamist arvesse võtta EKP arvamust, ning et EKP arvamusest teavitatakse õigusakti vastuvõtvat asutust, kui tegemist pole asjaomased õigusaktide sätted ette valmistanud asutusega.

Artikkel 5

1. Käesolevat otsust kohaldatakse 1. jaanuarist 1999.
2. Otsus 93/717/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 1999.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Luksemburg, 29. juuni 1998

Nõukogu nimel

eesistuja

R. COOK

(¹) EÜT C 118, 17.4.1998, lk 11.

(²) EÜT C 195, 22.6.1998.

(³) Arvamus on esitatud 6. aprillil 1998 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

(⁴) EÜT L 332, 31.12.1993, lk 14.

2 ÜLEVAADE EKP-LE JA ERI-LE SENI KONSULTEERIMISEKS ESITATUD ÕIGUSAKTIDE EELNÕUDES KÄSITLETUD VALDKONDADEST¹⁴

	<i>Arvamuse number</i>
Vääringu küsimused ja maksevahendid	
E-kaubandus	
– e-maksed ja e-raha instrumendid	CON/2000/11
– e-raha emissioon	CON/2002/1
Euro pangatähed ja mündid	CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
– pangatähete ja müntide ringlus/jaotamine	CON/2004/28, CON/1999/14
– ringluses olevad meenemündid	CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
– pangatähete reprodutseerimine ärilisel eesmärgil	CON/1996/13
– euro pangatähete ja müntide eeljaotus	CON/2001/21, CON/2001/14
– pangatähete ja müntide emissioon	CON/2002/07, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
– välisterritooriumid	CON/1998/9
Euro kasutuselevõtt	CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1,

14 2. lisa annab mittetäieliku ülevaate EKP-le (varem ka ERI-le) konsulteerimiseks esitatud siseriiklike õigusaktide eelnõudes käsitletud küsimuste kohta.

Arvamuse number

Euro kasutuselevõtt

- abimeetmed euro kasutuselevõtuks CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
- pangatähed ja mündid liikmeriikide vääringus CON/1998/8, CON/1998/1
- baas- ja viiteintressid CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
- sularahavahetus CON/1998/59
- elektrooniliste väärtpaberite kasutuselevõtt eurole üleminekul CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
- diskontomäär CON/1999/4
- kahed hinnad CON/1997/24
- euro vahetuskurs CON/1998/8
- välisvaluutatehingud CON/1997/12
- seaduslik maksevahend CON/2004/34, CON/2003/29
- äriühingute aktsiate uuestivääringustamine CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
- finantsinstrumentide uuestivääringustamine CON/1998/11
- riigi vääringu uuestivääringustamine CON/1997/17
- riigivõlgade ja eraõiguslike võlgade uuestivääringustamine CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
- ümardamisreeglid CON/1998/19, CON/1998/11, CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
- euro müntide tehnilised omadused CON/2000/29, CON/2000/13

Euro kaitse

- autoriõigus CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18

Arvamuse number

- võltsimine CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- euro pangatähtede ja müntide ringlus CON/2004/8

Riikide keskpangad

Raamatupidamine, aruandlus ja auditeerimine

- raamatupidamise kord CON/2002/7, CON/1998/62
- raamatupidamise aastaaruanded CON/1998/62, CON/1998/35
- siseriiklik auditeerimine CON/2002/22

Juhatuse liikmed

- CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- ametisaladused CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- ametikohaga seotud tagatised CON/1997/26, CON/1997/25
- ametiaeg CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- hääleõigus CON/1997/25

EKPS ülesanded

CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Sõltumatus

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
- suhted valitsusega CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Arvamuse number</i>
– suhted parlamendiga	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– riigi konto RKPs	CON/1994/6
Kohustuslik reserv	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Rahapoliitika	CON/2002/21
Mitte-EKPS ülesanded	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Osalemine rahvusvahelistes rahaasutustes	CON/1997/16, CON/1997/10
Hindade stabiilsus	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Rahastamise keeld	CON/1998/45, CON/1995/14
Usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Välisvaluuta- ja kullareservid	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
RKPde põhikirjad	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– eelarveseaduse sätted	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– tegevus ja struktuur välisterritooriumidel	CON/1999/20
Tagatiseta päevasised laenud valitsusele	CON/1997/8

Raha-, finants-, pangandus-, maksesüsteemide ja maksebilansi statistika kogumine, koostamine ja levitamine

Maksebilansi statistika

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Üldine statistika

– statistika kogumine

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– intressitingimuste avaldamine

CON/2002/28

Rahandus- ja pangandusstatistika

CON/2004/2, CON/1998/30

Aruandluskohustused

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

RKP statistikaülesanded

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Makse- ja arveldussüsteemid

Tagatised, tasaarveldamine, tagasiostutehingud

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Maksejõuetusmenetlused

– null-tunni reegel

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Väärtpaberite kinnipidamisõigus

CON/1995/12

Maksesüsteemide järelevalve

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

Maksesüsteemid – üldine

CON/2003/15, CON/2003/14,
CON/2002/1, CON/1998/9,
CON/1998/3, CON/1997/4

	<i>Arvamuse number</i>
Väärtpaberiarveldussüsteemid – üldine	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– Reaalajaliste brutoarvelduste süsteem	CON/1995/12
Turukõlblikud väärtpaberid	CON/2004/22
Finantsasutustele kohaldatavad reeglid, kui need mõjutavad oluliselt finantsasutuste ja turgude stabiilsust	
Krediidiasutused	CON/2003/25, CON/2001/35, CON/1998/25
Finantsvahendajad	CON/2003/25, CON/2001/35
Finantstagatiste kokkulepped	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Finantsteenuste ombudsman	CON/2003/24
Krediidiasutuste inflatsiooni suhtes indekseeritud laenud	CON/2004/20
Rahapesu ja terrorismi rahastamine	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Kapitali vaba liikumise põhimõte	CON/1995/15
– välisvaluutatchingute maksustamine	CON/2004/34
Finantsturgude stabiilsus	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11
– Turuväline vahetusturg	CON/2003/7
Börsid	CON/1999/4, CON/1997/21, CON/1994/11

Arvamuse number

Krediidi- ja finantsasutuste järelevalve

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Rahapoliitika instrumendid

**Mitteosalevate liikmesriikide rahapoliitika
instrumendid**

CON/1995/17, CON/1997/27

– keskpanga teabesüsteem ja andmete esitamise
meetodid ja tähtaeg

CON/2004/33

– e-raha asutused

CON/2004/25

– kohustusliku reservi nõuded

CON/2004/29

– statistiliste vaatluste programm

CON/2004/36

– finantsturgude järelevalve

CON/2004/31

